

100 000 billetter til løpene Hveem kjørte. Frem til han valgte å trappe ned kjøringen i 1957 samlet Basse et imponerende antall titler. Da karrieren var over kunne han se tilbake på 17 NM-titler, 11 individuelle nordiske mesterskap og like mange lagmesterskap. I sin siste fulle sesong tok han også med seg europamesterskapet i langbane hjem til hovedstaden.

BILSPORTENS STØRSTE

En av norsk bilsports aller største helter startet sin karriere bare noen få år etter Hveems nedtrapping. Den nylig avdøde Trond Schea startet sin karriere i 1961. Etter å ha vokst opp med en far som drev

bilsportkarriere i gang.

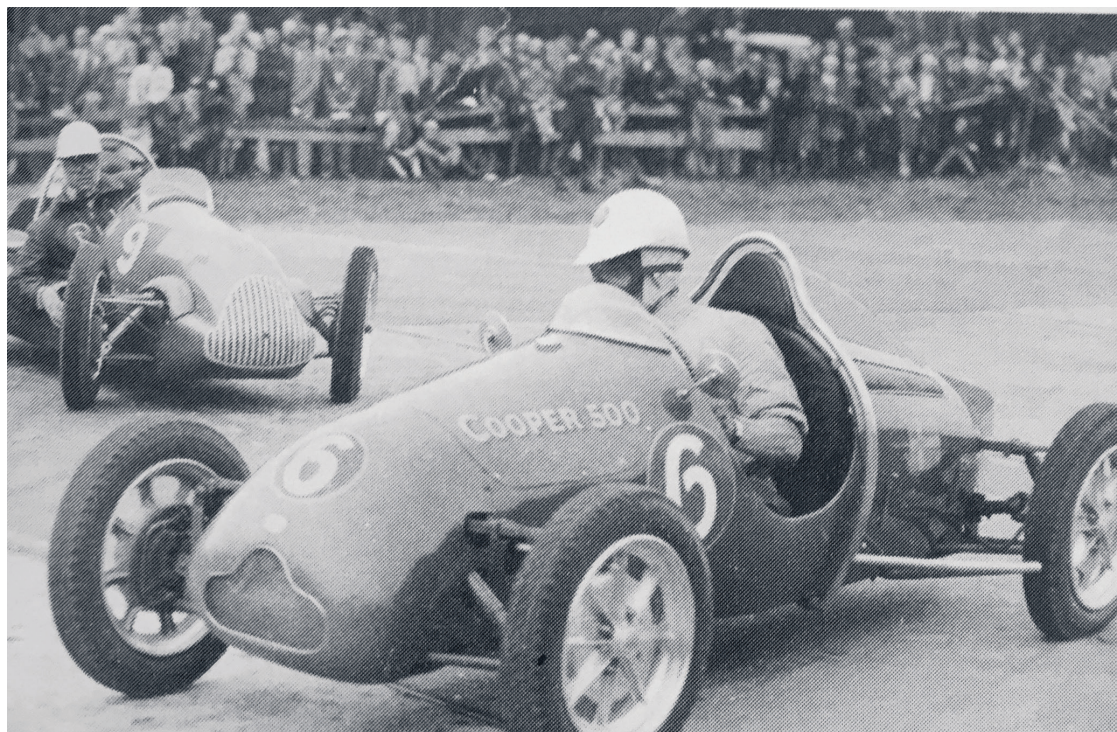
Allerede året etter begynte Schea å vinne billøp, men det var snakk om småtterier i forhold til det som skulle komme. Året etter fikk han, i kraft av sin stilling hos Ford, en Cortina GT å bruke til løp. Med denne bilen og kun et år på baken gikk Shea likegodt hen og vant Sørlandsrally - ikke verst for en mann som på de aller fleste måter var en nybegynner i sporten. På denne tiden forsto også Ford at denne mannen var spesiell, og i 1965 hadde også britene fått øynene opp for nordmannen. De ga ham en Lotus Cortina til fri bruk, og Schea var ikke sen med å ta imot sjansen.

Gjennom sine fire år i norsk bilsport

i gang igjen var han nede på en andreplass, og for å ta igjen det tapte ble det satset litt ekstra. Resultatet var at den internasjonale debuten endte i en bekk, men Oslo-mannen hadde bevist at han kunne kjempe mot de aller beste.

I årene etter NMKs 50-årsjubileum forsynte han seg grådig av premiebordene i de aller fleste løp han stilte opp i. Det ble sagt at hvis Trond Schea kom i mål, så vant han. Det er ikke uten grunn at han ble et av Norges aller mest velkjente bilsportutøvere gjennom tidene.

Selv om Hveem og Schea er de største stjernene man husker fra denne tiden, var det flere andre som utmerket seg. Navn som

transportforretning, var det ingen som ble overrasket over at Schea ble opptatt av biler. Det skulle imidlertid ta ganske mange år før Schea ble opptatt av bilsport, og det er én mann man kan takke for det i dag. Det var nemlig Aage Bræin som fikk Trond bak rattet i et løp i det herrens år 1961. De to var kolleger hos Ford, og Bræin var kartleser på fritiden. Denne dagen måtte imidlertid mannen som vanligvis rattet bilen melde avbud, og Bræin ringte Schea. Dermed var starten på det som skulle bli en legendarisk

hadde han etablert seg som en fører som aldri ga opp, og som levde etter mottoet at intet annet enn førsteplass var godt nok. Det gjorde at Schea bød på flere interessante, og ikke minst spektakulære, opptredener. 1965 ble også året hvor Trond fikk sin internasjonale debut, og heller ikke den foregikk uten rabalder. RAC-rallyet var åstedet, og Schea viste raskt at han hadde tempoet inne. Han ledet lenge rallyet, men etterhvert var ikke teknikken med på laget, og Schea fikk en stopp. Da han omsider kom

Henry "Stompa" Andersen, Leiv Samsing og John Haugland er velklingende for motorsportentusiaster med god hukommelse. Dette er nok tiden mange vil karakterisere som gullalderen for norsk motorsport, med både store profiler og massivt publikum-soppmøte på flere løp gjennom sesongen.

50-årsjubileet i 1966 ble feiret med en storslått fest hvor daværende kronprins Harald var æresgjest - kanskje kommer Haakon en tur ved 100-årsjubileet neste år?